

וארבע, אחת וחמש, אחת ושש, אחת ושבע. כדי למשך ולהשפיע לאחת הזו, שהיא האם (הים) העליונה, בדרגות ידועות, לפתח (לנהר לאמא) של אמא התחתונה, ולהמשיך נהרות עמקים ממקומם לכנסת ישראל. ועל פן ביום השני שני אורות מאירים כפאחד, האם העליונה מאירה לאם התחתונה, ועל פן פתוח יום הכפורים, כמו שנתבאר.

אמר רבי יצחק, שרשרת אחת קשורה לרגלי הכהן בשעה שהיה נכנס, שאם ימות שם, יוציא והו מבחוץ. ובמה יודעים? באותה זהורית נודע והפר, כשלא נהפך צבעו. באותה שעה נודע שהכהן נמצא בפנים בחטא. ואם יצא בשלום, בזהורית יודע ויפר, שיהפך צבעו ללבן, אזי שמחה היא בעליונים ובתחתונים. ואם לא, כלם נמצאו בצער, והיו כלם יודעים שלא התקבלו תפלותיהם.

אמר רבי יהודה, כיון שהיה נכנס, וטמטם את עיניו שלא להסתפל במה שלא צריך, והיה שומע קול כנפי הכרובים מזמרים ומשבחים, היה יודע הכהן שהכל היה בשמחה, ויצא בשלום. ועם כל זה, בתפלתו היה יודע, שהמלים יוצאים בשמחה ומתקבלים ומתברכים כראוי, ואז היא שמחה בעליונים ובתחתונים.

רבי אלעזר שאל את רבי שמעון אביו. אמר לו, למה במקום הזה היום הזה תלוי ולא בדרגה אחרת, שראוי הוא להיות בדרגה ששם שורה המלך יותר מהכל? אמר לו רבי שמעון, אלעזר בני, כך הוא ודאי, ויפה שאלת.

בא ראה, המלך הקדוש השאיר את היכלו וביתו בידי הגבירה,

ושבע. בגין לאמשכא ולנגדא להאי אחת, דהיא אימא (מא) עלאה, בדרגין ידיען, לכתרא (מ"א לנהרא לאימא) דאימא תתאה. ולאמשכא נהרין עמיקין מאתרייהו לכנסת ישראל. ועל דא, יומא דא תרין נהרין נהרין פחדא, אימא עלאה נהרא לאימא תתאה. ועל דא כתיב יום הכפורים, כמה דאתמר.

אמר רבי יצחק קפטרך חדא קשירא ברגלוי דכהנא, בשעתא דהוה עאל, דאי ימות התם, יפקוהו מלבר. ובמה ידעי. בההוא זהוריתא אתיידע ואשתמודע, כד לא יהפך גונו. בההיא שעתא אשתמודע, דכהנא אשתכח לגו פחטאה. ואי יפוק בשלם, בזהוריתא אתיידע ואשתמודע, דיהפך גונו לחור. כדין חדוותא היא בעלאי ותתאי. ואי לאו כלהו אשתכחו בצערא, והווי ידעי כלא, דלא אתקבלו צלותהון.

אמר רבי יהודה, כיון דהוה עאל, וטמטם עינוי דלא לאסתפל במה דלא אצטריך, והוה שמע קל גדפי כרוביאי מזמרי ומשבחי. הוה ידע פהנא, דכלא הוה בחדוה, ויפוק בשלם. ועם כל דא בצלותיה הוה ידע, דמלין נפקין בחדוותא, ומתקבלן ומתברכן (דף ק"ב ע"ב) כדקא יאות, וכדין חדוותא היא בעלאי ותתאי.

רבי אלעזר שאל לרבי שמעון אבוי, אמר ליה, האי יומא אמאי הוא כהאי אתר תלי, ולא בדרגא אחרא, דיאות הוא למהוי בדרגא דמלפא שארי, יתיר מפלא. אמר ליה רבי שמעון, אלעזר ברי, הכי הוא ודאי, ויאות שאלת.

תא חזי, מלפא קדישא, שביק היכליה וביתיה בידי דמטרוניתא, ושבק לבנוי עמה, בגין